

[Ib Nørlund.]

rende chance for at indlede et nyt og lovende afsnit i Europas historie. Jeg vil derfor opfordre regeringen til at afvise alle pressioener fra EF eller NATO, eller hvor de måtte komme fra — det drejer sig om kredse og organer, der lever i fortiden og stadig væk beskæftiger sig med denne problemstilling.

Det er jo bekendt, at EF og NATO befinder sig i krise. Man har ikke altid villet indrømme det, men så vidt jeg forstår, er i hvert fald alle enige om, at det er berettiget at tale om en EF-krise. Man ved af historien, at det altid giver en vis risiko for styrkelsen af aggressive tendenser i kapitalistiske stormagter, når noget sådant forekommer. Jeg vil derfor opfordre regeringen til i hvert fald at opretholde så megen selvstændig holdning, at man ikke lader sig lokke eller true til at fravige en fast og aktiv kurs for at sikre varig afspænding i Europa.

Til sidst en enkelt bemærkning til hr. Niels Helveg Petersen, som undrede sig over og misbilligede, at ungdommen tilslutter sig kommunisterne. Det skulle han ikke undre sig over, så meget mere som han selv i sin redegørelse var inde på, at det kapitalistiske samfund befinder sig i en dyb krise. Det tager nye generationer på den måde, at de opfatter samfundssystemet som et overlevet samfundssystem, og derfor er det, den socialistiske tanke og den marxistiske ideologi vinder frem. Hr. Niels Helveg Petersen mente, at dette måtte stride med ungdommens egentlige interesser. Var det nu ikke rigtigt at lade de unge selv afgøre det? De sætter sig i det mindste ind i marxismen, hvad hr. Niels Helveg Petersen åbenbart ikke kan have gjort; så ville han ikke betegne den på den måde, som han gjorde. De marxistiske ideer giver forståelsen af det gamle samfunds krise og giver en vejledning til at afløse dette samfund med et andet. Derfor gjorde hr. Niels Helveg Petersen klogere i at forstå ungdommens stræben, når den går til venstre, og når den går ind for socialistisk tankegang, i stedet for at prøve at banke den med en Jeronimusstok.

Statsministeren (Poul Hartling):

Der er stillet nogle spørgsmål til regeringen, som jeg skal besvare, og desuden vil jeg knytte et par bemærkninger til enkelte af de

udtalelser, som de ærede ordførere har fremsat. Måske skal vi tage spørgsmålene først.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Kjeld Olesen, stillede mig et meget konkret og kontant spørgsmål. Hans spurgte, om ikke det var korrekt, at de 5 tillidspartier — idet der tænkes på betænkningen fra den 15. maj — forpligtede sig til at spare mindst 5 mia kr. på den kommende finanslov. Svaret er ja. Det er det beløb, som vi har bundet os til. Omfanget står fast, men ikke indholdet, ikke hvordan. For det andet spurgte han, om fremskridtspartiet skal godkende besparelser, som regeringen måtte aftale, f. eks. med socialdemokratiet. Svaret er nej. Regeringen er ikke under censur, og regeringen skal ikke have godkendelse for sine handlinger. Regeringens handlinger træffes på regeringens ansvar og skal ikke godkendes, hverken af fremskridtspartiet eller af socialdemokratiet eller af noget andet parti.

I den forbindelse kunne jeg måske sige et par ord om den tekst i i tillægsbetænkningen fra den 15. maj, som flere har været inde på, og som nogle kalder et forlig. Nogle kalder det et sort forlig, og hr. Niels Helveg Petersen talte flere gange om regeringens aftaler med fremskridtspartiet. Nu begyndte hr. Niels Helveg Petersen med at kalde fremskridtspartiet for et højreparti af vulgær-anarkistisk tilsnit, og derefter talte han igen og igen om regeringens aftaler med fremskridtspartiet i den åbenbare hensigt at sværte både fremskridtspartiet og regeringen. Derfor vil jeg gerne klare hans begreber med at fastslå en 3-4 kendsgerninger. For det første, at den betænkning, det her drejer sig om, drejede sig om afgiftslove, som det radikale venstre også stemte for. For det andet, at der i betænkningen ikke er nogen aftale mellem regeringen og fremskridtspartiet, men der er en aftale mellem 5 af folketingets partier, og notabene: de 5 partier ser, hvis jeg forstår det rigtigt, meget gerne, at flere partier slutter sig til. For det tredje går den fempartiaftale ud på at spare 5 mia kr. på næste finanslov i forhold til budgetoverslagene. Det er det samme tal, som det radikale venstre i et brev til socialdemokratiet og til regeringen de samme dage meddelte at de ville spare på de offentlige udgifter. Udtrykket var lidt anderledes og lidt bredere, men tallet var altså det samme. Endvidere står der i de 5 partiers aftale, at